

Οι τραγικές εικόνες που έφτασαν φέτος το καλοκαίρι από τις χώρες σε εμπόλεμη κατάσταση, η πορεία της ανθρωπότητας, η φυγή των προσφύγων και των μεταναστών, οι καπνοί των εκρήξεων, οι σήραγγες στη λωρίδα της Γάζας, οι γιγαντιαίοι κρατήρες που βρέθηκαν στο έδαφος της Σιβηρίας από το λιώσιμο των πάγων αποτελούν βιβλικές μαρτυρίες της κυριαρχίας του Γλούτωνα ή του Άδη στον πλανήτη Γη. Η κατάδυση στο μύθο με τη δύναμη της τέχνης μπορεί να οδηγήσει σε συλλογική αλλαγή πορείας.

Μαίρη Ζυγούρη

Il viaggio della Dea (Το ταξίδι της Θεάς)

Manuela Gandini

Η Μαίρη Ζυγούρη ανακαλεί τη θεότητα μέσα στην ασχήμια της σύγχρονης κρίσης. Σύμφωνα με τη συμμετοχική οπτική της τέχνης, ο Michelangelo Pistoletto δημιούργησε μια νέα εκδοχή της "La Venere degli stracci" ("Η Αφροδίτη των κουρελιών") (1967) σε συνεργασία με τη Ζυγούρη, με τίτλο "La Venere degli stracci in transito" ("Η Αφροδίτη των κουρελιών σε μετάβαση").

Πρόκειται για μια κινητή φιγούρα μέσα σε ένα καροτσάκι γεμάτο κουρέλια που

Mary Zygouri recalls the deity within the ugliness of modern crisis. According to the participatory perspective of art, Michelangelo Pistoletto in cooperation with Zygouri, created a new version of "La Venere degli stracci" ("Venus of the Rags") (1967) under the title "La Venere degli stracci in transito" ("Venus in the Rags in Transition"). It is a movable figure in a trolley, filled with rags, passing again through

διαβαίνει ξανά ορισμένα εικονικά περάσματα της αρχαίας Ιερής Οδού, όπως τα διάβαιναν οι μνημένοι στα Ελευσίνια Μυστήρια. Στις video-performance που παρουσιάζονται στο Μουσείο Κανελλόπουλου, η Ζυγούρη οικειοποιείται την Αφροδίτη μεταφέροντάς την έξω από το μουσειακό χώρο (το σύγχρονο ναό) στα πιο υποβαθμισμένα και απρόσωπα τοπία του αυτοκινητοδρόμου που αντικατέστησε την Ιερά Οδό της αρχαιότητας. Μέσα σε μια κατεστραμμένη περιοχή που δε διαφέρει από τις άλλες ενδοχώρες του κόσμου, η καλλιτέχνις αναβιώνει τη θεά με την αέναη ομορφιά της μέσα από κομμάτια μυστηριακών τελετουργιών. Η Αφροδίτη μεταφέρεται στην τυφλή σήραγγα ενός δρόμου που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ, ή κοντά σε ένα πηγάδι με νερό στο οποίο το άγαλμα χάνει την στερεότητά του και μεταμορφώνεται σε υγρή εικόνα. Η Θεά είναι σύμβολο της διάρκειας, τα κουρέλια σύμβολο της ασυνέχειας της ανθρώπινης ιστορίας. Με αυτό το έργο η Ζυγούρη παντρεύει το θειικό στοιχείο με τη βιομηχανική αρχιτεκτονική ανάμεσα σε σιλό, συντρίμια, σκόνη και λύματα, δημιουργώντας ένα είδος αρνητικού καθρέπτη των ιερών τόπων στους χρόνους της ελληνικής αρχαιότητας. Με τη συμμετοχή των κατοίκων της Ελευσίνιας που δώρισαν τα παλιά τους ρούχα συμμετέχοντας ενεργά στη δημιουργία της "Αφροδίτης των κουρελιών σε μετάβαση", η καλλιτέχνις θα οδηγήσει, την ημέρα των εγκαινίων του Φεστιβάλ, μια "μυστηριακή" πομπή στο κέντρο της πόλης σέρνοντας το άγαλμα σε ένα καροτσάκι στοχεύοντας σε μία συλλογική ποιητική αναβίωση. Στα έργα του Pistoletto και της Ζυγούρη υπάρχει η επιθυμία να εντάξουν και να ενσωματώσουν το δίπολο της καταστροφής και της δημιουργίας με σκοπό μια ενεργό συμβολική μεταμόρφωση των πραγμάτων. Όπως δηλώνει ο Joseph Campbell, το χρέος για μια πορεία στο βασίλειο του μύθου και του αθέατου το έχουν αναλάβει σήμερα οι καλλιτέχνες.

particular virtual paths of ancient Iera Odos (Sacred Way), as passed by the initiates of the Eleusinian Mysteries. In the video-performance presented in Kanellopoulos Museum, Zygouri appropriates Venus by driving her out of the premises of the museum (the contemporary temple) to the more degradable and impersonal sites of the motorway which replaced the Sacred Way of antiquity. Within a ruined area, similar to the rest of the world's hinterlands, the artist resurrects the goddess in her eternal beauty, through parts of mystical rituals. Venus is transferred in the no-exit tunnel of a road which was never built, or next to a water well where the statue discards its solidity and is transformed into a fluid image. The Goddess is a symbol of continuance and the rags symbolize the discontinuity of humankind's history. In this artwork, Zygouri combines the divine element with the industrial architecture, among silos, ruins, dust and waste, creating a kind of negative reflection of the sacred sites of the Greek antiquity. With the help of the inhabitants of Elefsina who donated their old clothing, actually participating in the creation of "Venus in the Rags in Transition", the artist, during the Festival's inauguration, will be the head of a "sacramental" procession in the city center, dragging the statue on a trolley, aiming at a collective poetic revival. In the works of Pistoletto and Zygouri there is the desire to integrate and incorporate the dipole of destruction and creation, under the objective of an active symbolic transformation of things. As Joseph Campbell believed, today, artists have undertaken the duty of a course towards the kingdom of myth and the unseen.